

Dokument č. CH/3

1991, 27. září – Praha. Protokol o výsledku svědka kpt. JUDr. Emanuela Kvasničky, bývalého pomocníka dozorčího Pohotovostního pluku Veřejné bezpečnosti ČSR

[...] ¹

Od r. 1986–1990 jsem sloužil na PP VB v Praze Hrdlořezích. Zde jsem byl zařazen na oddělení politickovýchovné práce jako starší referent specialista.² Vedle výkonu své funkce jsem v průměru jednou měsíčně vykonával funkci pomocníka dozorčího pluku, která byla vykonávána po dobu 24 hodin na operačním středisku ve vrátnici, kde byla místnost operačního důstojníka. Služba byla vykonávána vždy po dobu 24 hodin a to od 8.00–8.00 hodin. Pokud se jedná o den 17. listopadu, v tento den jsem vykonával výše uvedenou funkci pomocníka a funkci operačního důstojníka toho dne vykonával Vladimír Lácha, opravuji, ta funkce se jmenovala dozorčí důstojník. V uvedený den jsme technicky zabezpečovali vyslání určených jednotek na mimořádnou bezpečnostní akci, která byla toho dne v Praze vyhlášena.³ Po vyslání jednotek, o kterém rozhodl velitel PP na základě vyhlášeného MBO náčelníkem S SNB SČK a hl. města Prahy⁴, jsme my měli telefonické spojení s operačním štábem na pluku a vedle toho jsme měli k dispozici radiostanici, ze které bylo slyšet pokyny mezi veliteli praporu a podřízenými jednotkami. Tento radioprovoz jsem já poslouchal a na pokyn dozorčího důstojníka Láchy jsem to, čemu bylo rozumět písemně[,] zaznamenával pro potřebu velitele Zdráhal. Tyto zápisy jsem prováděl na volné listy papíru a následujícího dne ráno při skončení služby, jsem tyto mé záznamy přepsal na stroji a předával dozorčímu důstojníkovi, který tyto materiály předal současně s předáním služby. Pokud se dobře pamatuji, jednalo se asi o 3 stránky formátu A4. Pokud se jedná o telefonické spojení, byl zde telefon, u kterého [se] při telefonickém zavolání, pokud jsem já zvednul sluchátko, automaticky zapínal magnetofon, na kterém byly nahrány veškeré rozhovory, které byly toho dne uskutečněny.

Pokud jsem dotazován k tomu, zda byl nahráván na magnetofon i poslech uvedené radiostanice uvádím, že podle mne se tento radioprovoz nenahrával, neboť v místnosti byl k dispozici pouze jeden magnetofon, který byl připojen na telefon. Poté, kdy mě byla předestřena část svědeckého protokolu V. Láchy⁵, kde tento uvádí, že se poslech radioprovozu zapisoval do knihy a z této knihy se pak přepisoval načisto na psacím stroji, uvádím, že pokud se já dobře pamatuji, tak jsem sledování radioprovozu zapisoval, ale jak jsem již uvedl, na volné listy papíru, ale ne do žádné knihy. Pokud je hovořeno o knize, já vím, že zde byla kniha předání služby dozorčího důstojníka, do které se zapisoval průběh služby, závady, mimořádné události a tak pod[,] a mimo jiné se zde i zapisovaly zápisy z radioprovozu, pokud byly pořízeny. Zápisy z mnou uváděného radioprovozu byly předány a měly být přesněji řečeno jejich existence [měla být] zaznamenána v této knize.

¹ JUDr. Emanuel Kvasnička (nar. 28. 12. 1947) byl ke dni výsledku o tématu „události 17. listopadu 1989“ zástupcem vrchního inspektora MO PČR Jižní město 1.

² Dne 1. 9. 1974 byl přijat do SNB jako výkoný příslušník OO-VB Opočno, 1. 10. 1974–18. 7. 1975 povolán k dennímu studiu PŠ Veltrusy pro příslušníky se středoškolským vzděláním, 1. 8. 1976 výkoný příslušník OO-VB Opočno, 1. 9. 1978–31. 7. 1982 povolán k dennímu studiu fakulty VB VŠ SNB, 1. 8. 1982 náčelník OO-VB Golčův Jeníkov, 1. 5. 1986 starší referent specialista oddělení politicko-výchovné práce PP VB ČSR, 1. 2. 1990 zařazen do zálohy pro přechodně nezařazené příslušníky v kádrové a materiální péči PP VB ČSR, 14. 9. 1994 propuštěn ze služebního poměru příslušníka PČR.

³ Srov. ŽÁČEK, Pavel (ed.): Organizace a řízení represe v ČSSR. Operační štáby generála Lorence 1988–1989. *Securitas Imperii*, 1998, č. 4/III, s. 706–709.

⁴ Srov. rozkaz náčelníka S-SNB hl. m. Prahy a Sčk. č. 27 z 16. 11. 1989. Viz Ukradená revoluce – zvláštní příloha. *Studentské listy*, 1990, č. 20, s. 3.

⁵ Srov. dokument č. CH/2.

Vedle toho byl zde k dispozici sešit obyčejných záznamů, vzkazů, telefonátů apod., který se vždy po popsání odevzdával na operační odd., a fasovali jsme nový.

K dotazu, zda jsem slyšel pokyn k postupu jednotky, která prováděla uzávěru na Národní třídě směrem proti demonstrujícím studentům, uvádím, že takovýto pokyn jsem neslyšel. Slyšel a zapisoval jsem asi 2x pokyn k provedení uzávěry, z čehož jednou to bylo z oblasti Václavského nám., mělo to nějaký vztah k metru, ale více pro odstup času nejsem schopen uvést.

Poté, kdy mě bylo předestřeno z výpovědi svědka Láchy, že vedle zápisu z radioprovozu bylo současně prováděno nahrávání tohoto radioprovozu na magnetofon[,] uvádím, že já si skutečně nepamatuji, že by tam byl k dispozici ještě druhý magnetofon pro potřebu tohoto nahrávání. Pokud se já pamatuji, byl tam pouze jeden, který sloužil na nahrávání telefonických rozhovorů.

K dotazu, zda jsme měli v uvedený den nějaké problémy technického rázu s magnetofonem, uvádím, že tyto problémy tam byly téměř pravidelně neboť se jednalo o starší opotřebovanou techniku, ale pro odstup času nejsem schopen uvést, zda i v uvedený den, na který jsem dotazován[,] tam nějaké takové poruchy byly a zda byly opravovány.

K dotazu, zda v uvedený den vykonával ještě někdo jiný službu pomocníka dozorčího[,] uvádím, že pouze já a nikdo jiný. Službu v uvedené místnosti jsme měli pouze my dva[,] a pokud tam někdo přišel, bylo to krátkodobě. Jednalo se zejména o dozorčí praporek a rot.

Po připomenutí bych ještě upřesnil, že tam byla ještě funkce tzv. druhého pomocníka a jeho povinností bylo provádět zavádění ostrahy celého objektu a vykonávat dozor nad výkonem služby dozorčích u jednotlivých jednotek. Kdo tuto funkci vykonával konkrétně dne 17. 11.[,] si opravdu nepamatuji.

Více nemám, co bych k věci uvedl. Nato byl protokol ukončen. Svědek prohlašuje, že si celý protokol přečetl. Opravy, změny ani doplnění nežádá. Poté byl protokol jako správný ve 14.40 hodin podepsán.

[...] ⁶

ŽÁČEK, Pavel: Vypovídat pravdu a nic nezamlčet. Protokoly parlamentní vyšetřovací komise pro objasnění událostí 17. listopadu 1989. CEVRO – Liberálně konzervativní akademie, Praha 2014, s. 797–799.

⁶ Vlastnoruční podpisy svědka Emanuela Kvasničky, vyslyšajících JUDr. Vladimíra Hermana, Jaroslava Světničky a zapisovatelky Martiny Prachařové.